

[Honoré.]

nogle børn, som trives bedst i hjemmets atmosfære, som faktisk ikke trives i institutioner. Så jeg synes, SFs argumentation er, skal vi sige lidt for forenklet på dette punkt. SF tager ikke hensyn til børns forskellige psyke.

Endvidere er forslaget et middel til at reducere ungdomsarbejdsløsheden. Det er noget, vi arbejder meget med herinde i folketinget, fordi der er denne voksende ungdomsarbejdsløshed. Vi leder med lys og lygte efter fornuftige ting, som unge kan gøre. Men findes der en mere fornuftig ting, unge mennesker kan gøre, end at forberede sig til at fungere i en husstand, kunne klare de ting, der har med det at gøre? Er det ikke meget bedre end f. eks. beskæftigelsesarbejder, end at få en eller anden højere uddannelse, som de slet ikke kan bruge til noget bagefter? De ting, vi lærer med hensyn til at lave mad og være sammen med børn og tage os af dem, får vi derimod brug for, når vi selv engang får børn. Derfor mener jeg, det virkelig kan være et bidrag til at løse en del af ungdomsarbejdsløshedsproblemet på en konstruktiv måde.

Så vil jeg også gerne sige – og det er ikke mindst til ministeren, hvis svar jeg takker for – at der ikke med dette var tale om noget krav om, at man skulle have gennemført denne uddannelse for at få adgang til videregående uddannelse, vi foreslår blot, at den bliver kompetencegivende på linje med andre uddannelser.

Jeg vil til sidst sige, at jeg jo heller ikke regner med, at der er tid til at behandle dette forslag i udvalget, før denne samling slutter, men at jeg på baggrund af den interesse, der har vist sig for vores forslag, agter at genfremsætte det i næste samling.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten om dette beslutningsforslag, men det må ikke stå uimodsagt fra denne talerstol, at jeg skulle have udtalt, at børn har det bedre på institution end hjemme. Det har jeg aldrig sagt, og det ville jeg aldrig nogen sinde finde på at sige. Jeg har aldrig betragtet daginstitutioner som værende andet eller mere end et supplement til den hjemlige opdragelse. Det, jeg sagde, var, at de fleste børn får bedre udviklingsmuligheder ved at være på institution end ved at gå derhjemme med en ung og uerfaren pige. Det var det, jeg sagde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forbedring af styrelsen af universiteter m. v. [af Halvgaard m. fl.]

(Lovforslag nr. L 172. Fremsat 26/4 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal her nøjes med at sige, at vi tidligere har drøftet nogle af de tanker, der er fremlagt i fremskridtspartiets forslag til ændring af styrelsesloven, og vi kan fortsat ikke medvirke til de ændringer, der her er foreslået.

J. K. Hansen (S):

Om fremskridtspartiets forslag nr. L 172, som man jo fra partiets side benævner som en forbedring, kan jeg sige, at den slags forslag eller den slags forbedringer har vi i mit parti kun ét ord for, og det er afvisning.

Formanden:

Jeg gør udtrykkelig opmærksom på, som det også fremgår af det hidtil sagte, at vi behandler de to sidste punkter på dagsordenen hver for sig.

Bertel Haarder (V):

Venstres stilling til fremskridtspartiets lovforslag fremgår tydeligt af det lovforslag, vi selv har været med til at fremsætte.

Gerda Møller (KF):

Hensigten med fremskridtspartiets lovforslag kan vi ikke være uenige i. Den svarer til begrundelsen for det af det konservative folkeparti sammen med venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti fremsatte forslag, nemlig at få kvalitetsniveauet hævet, få fagkyndigheden styrket og styringsmekanismen effektiviseret.